

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Perțu Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Gușan Ivan XXXXX, născut la **XXXXX**.

Termenul de examinare:

prima instanță: 04.06.2019 – 22.08.2019

instanța de apel: 11.09.2019 – 11.12.2019

instanța de recurs: 06.02.2020 – 20.05.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 22 august 2019, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Gușan Ivan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 (una suta șazeci) ore.

2. În sentință prima instanță a constatat în fapt că:

La 30 mai 2019, în jurul orei 23:30, Gușan Ivan, nefiind deținător al permisului de conducere, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor art. 10 pct. 2) lit. a) și art. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, fiind, *potrivit art. 131² Cod penal și Regulamentului privind modul de testare alcooscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16.04.2009*, în stare de ebrietate cu grad avansat, cu concentrația vaporilor în aerul expirat de 0,79 mg/l, a urcat la volanul automobilului de model „XXXXX” cu n/î XXXXX și deplasându-se pe teritoriul stației Peco „Rompetrol” situată în mun. Chișinău, bd. XXXXX, a tamponat automobilul de model XXXXX cu n/î XXXXX, urmare a acestui fapt, a fost reținut de șoferul automobilului menționat, XXXXX, care a

solicitat intervenția colaboratorilor Secției supraveghere transport și circulație internă a Direcției de Poliție a mun. Chișinău.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Gușan Ivan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică care nu deține permis de conducere.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Ciocana, Balan Ecaterina, a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi decizii, prin care Gușan Ivan să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și ai stabili pedeapsa de 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului procurorul a menționat că: instanța la stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, prin valorificarea unor circumstanțe reținute în favoarea inculpatului, nu în deplină măsură a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de motivul infracțiunii, a ignorat scopul direct a pedepsei și astfel, prin aplicarea unei pedepse prea blânde pentru săvârșirea infracțiunii, inculpatul nu se va corecta și nu va fi restabilită echitatea socială. Inculpatul Gușan Ivan, a fost anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 22 aprilie 2016, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amenda în mărime de 375 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Astfel, la stabilirea și individualizarea pedepsei stabilite lui Gușan Ivan, instanța de judecată, eronat a interpretat circumstanța agravantă, în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, și anume, comiterea infracțiunii de către o persoană anterior condamnată pentru infracțiune similară. Acesta în repetate rânduri a fost atras la răspundere contravențională pentru comiterea contravențiilor, în marea majoritate din domeniul transporturilor. Sancțiunea non-privativă de liberate aplicată anterior nu a atins scopul legii penale, iar încrederea acordată de către stat nu a fost îndreptățită de către inculpat. Întru respectarea principiului echității la aplicarea pedepsei penale, a considerat că instanța de judecată urma să aplice o pedeapsă privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, în partea stabilirii pedepsei, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Lui Gușan Ivan, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Termenul pedepsei urmând a fi calculat din data reținerii.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și corect a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel constatând cu certitudine că Gușan Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.

Cu toate acestea însă, instanța de apel a concluzionat că prima instanță la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu au ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, de urmările prejudiciabile, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu muncă neremunerată.

La aplicarea pedepsei lui Gușan Ivan, instanța de apel a menționat că a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, infracțiunea fiind comisă cu intenție care face parte din categoria celor ușoare conform art. 16 Cod penal, de persoana celui vinovat - inculpatul anterior a mai comis infracțiuni, și anume prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 22 aprilie 2016, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 375 unități convenționale, ceea ce constituie 7.500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de comportamentul inculpatului înainte și după comiterea infracțiunii, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, de faptul că în perioada XXXXX a comis mai multe contravenții din domeniul circulației rutiere, prin ce a pune în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic.

Ținând cont de cele reținute, instanța de apel respectând prevederile art. 70 Codul penal și art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală, a concluzionat că pedeapsa sub formă de 3 luni închisoare, va fi pe măsură să asigure atingerea scopului pedepsei stipulate în art. 61 Cod penal, de reeducare și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat.

Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Însăși modalitatea de comitere a faptei indică la o caracteristică antisocială a inculpatului Gușan Ivan. Prin urmare instanța de apel analizând aceste fapte constată că stabilirea unei pedepse de

altă categorie nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul Perțu Ina în numele inculpatului Gușan Ivan a declarat recurs ordinar prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

5.1. În motivarea recursului avocatul a menționat că:

- decizia instanței de apel o consideră ilegală fiind emisă cu încălcări și erori grave de drept, care a afectat soluția, deoarece pedeapsa stabilită de către instanța de apel, este prea aspră, nu a fost individualizată conform criteriilor stabilite în art. 75 Cod penal, nu s-a ținut cont de persoana celui vinovat, de gravitatea infracțiunii, circumstanțele care atenuază răspunderea inculpatului, conform art. 76 lit. f) Cod penal privind recunoașterea vinovăției;

- apelantul a menționat că, instanța avea posibilitatea să aplice prevederile art. 90 Cod penal, adică executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune, însă instanța de apel a omis să ia în calcul aceste prevederi;

- la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, aplicând o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, reieșind din criteriile de individualizare a pedepsei;

- infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor ușoare conform art. 16 Cod penal, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer, nu au fost cauzate careva urmări grave în urma infracțiunii comise, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din esența conținutului recursului declarat, Colegiul penal atestă că partea apărării apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanța de apel, invocând faptul că instanța eronat a stabilit circumstanțele cauzei care individualizează pedeapsa aplicată, menționând și faptul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în acest sens invocând incidența la caz a temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*; precum și când 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, în hotărârea atacată fiind expuse clar motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare circumstanțele cauzei care în opinia părții apărării justifică menținerea sentinței, însă instanța de recurs verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în recurs, ajunge la concluzia că partea apărării deja a primit răspunsuri la argumentele esențiale din recurs prin decizia instanțe de apel care și-a motivat temeinic și explicit motivele de casare a sentinței și aplicare a pedepsei cu închisoare, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se

aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că inculpatul Gușan Ivan anterior a comis o infracțiune similară și anume prin sentința Judecătorei Rîscani mun. Chișinău din 22 aprilie 2016, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 375 unități convenționale, ceea ce constituie 7.500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani (f.d. 34-35), în perioada XXXXX, potrivit cazierului contravențional în privința acestuia au fost intentate 23 procese contravenționale inclusiv din domeniul circulației rutiere (f.d. 37-37).

În acest sens Colegiul penal reține că la stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 75, 76-78 Cod penal, de faptul că inculpatul a comis o nouă infracțiune cu intenție, de persoana celui vinovat și prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect a concluzionat că pedeapsa sub formă de 3 luni închisoare, va fi pe măsură să asigure atingerea scopului pedepsei stipulate în art. 61 Cod penal, de reeducare și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că inculpatului i-a fost stabilită neîntemeiat o pedeapsă cu închisoare, or, la individualizarea pedepsei penale instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal și

întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii în limitele sancțiunii normei incriminate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Perțu Ina în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Perțu Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui **Gușan Ivan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 iulie 2020.**

Președinte
Judecătorii

/semnătură/
/semnătură/
/semnătură/

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Boico Victor